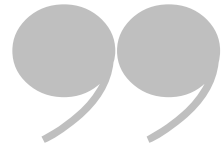

ZALÁN TIBOR

Felezőszonettek

A só háza

Hajnalban esett Úgy ereszkedett a vízbe még
a kő krokodilus sem ébredt fel a zajra A
villámok és a dörgés csak később Sűrű olaj
a lét ahogy süllyed és ahogy bent emelkedik
Mire a só házához ért elfogyott benne a
harangozás Hanyatt hevert hideg ragyogásban
Bámulta a kiégett ég megperzselt széleit

A megperzselt ég kiégett széleit bámulta
Hanyatt Hideg ragyogásban rángtak só házának
kapujában a csontok Kiürült belőlük a
harangozás Bent süllyedt odakint emelkedett
a lét vésszintje A villámok és a dörgés majd
csak később A kő krokodilus úgy ereszkedett
a vízbe zaj se rebbent Eső Vér Olaj Homály

Sötét

Olyan mint egy csapat fürdőző kisgyerek közé
becsapódó bomba Ami egészben maradt az
is fröcsköl szerteszt Visszahőköl a hajnal És
egy idegen tárgy óriás árnya húzódik rá
a tájra Sötét Nos az ember már csak magával
képes idegen lenni A telihold eltorzult
pofáját kitörli égből a kétségbeesés

Kitörli égből pofáját a kétségbeesés
Eltorzult idegen a telihold Képességgel
már csak az ember viseli a sötétséget A
tájra óriás idegen árnya zuhan rá És
visszahőköl a hajnal És fröcsköl szerteszt mi
egészben maradt A bomba becsapódni készül
Fürdőző gyermekek pancsolása a rémület

Édes élet

Meg fogsz dögleni mint egy kutya És még valamit
mond a filmben Emma Mastroianninak No lám az
édes élet csak megy tovább Fellini ez a vén
kókler beetette a világot hogy mély Közben
semmilyen Fekete-fehér szappanopera Víg
fosás Próbálná komolyan venni A csorduló
vér is hamis Elloptátok az ifjúságomat

Ellopták az ifjúságát Hamis volt a vér is
amit áldozatnak vélt Nem volt más mint víg fosás
Fekete-fehér szappanopera a semmiről
Közben vén kóklerrek zabálták szét a világot
Fellini még eladhatta az édes életet
A nő mielőtt visszaül a luxuskocsiba
a kutyaként megdöglésről tart mondanivalót

Az agy és a szív

Az agya kicsit idősebb mint a szíve ha csak
a téridő-elméletet veszi számba Lehet
e miatt vár többet az agyától s kevesebbet
a szívetől Az idősebb testvérre hagyja a
jövőjét A múltját a szívére bízva És mert
nincs jelene legfeljebb ködökben fogalmazza
meg önmagát A maga helyén tündöklő semmit

A maga helyén tündöklök a semmi Ködökben
fogalmazza újra önmagát S a nemlétező
jelenből tolja vissza a szívet a múltba Mert
nincs jövőre vonatkozó paramétere Már
idősebb az összes bizalomnál Szíve kihagy
Nem sokat vár az agyától sem Legfeljebb gúnyként
téridőzik Félő már túlkoros a halálhoz

A sirály

Nem értettem mondta a csöndet mert a köveknek
csapódó hullámok nem ütöttek zajt a partnál
És a kőkrokodilus testén is átizzott a
rettegés Először az árnya érkezett akár
a városok fölé idegen úrhajók érnek

a fantasztikus filmekben Majd maga a sirály
Hatalmas volt megbillent a part amikor leszállt

Amikor leszállt megbillent a hatalmas part A
sirály akár a fantasztikus filmekben felhők
közül csapott alá Szörnyű idegen égitest
Maga előtt küldött árnyától forrongott a víz
A kőkrokodil teste izzott a rettegéstől
Csapódó hullámok sem ütöttek zajt a partnál
Köveken hevert Nem értett semmit Fölötte állt